

[Baadsgaard]

Rentetilskuddet til let byfornyelse, som er det andet punkt, dér var der mere delte meninger, og jeg skal ikke gøre op i dag, om der er tilslutning til det, om der er flertal for det. Lad os nu se. Men jeg synes, boligministeren skylder os en forklaring på, hvordan han tror, at man i byfornylsesøjemed kan ligge på en tilskudsprocent på 50-60-70, mens tilskuddet lige ved siden af, i det, vi vil kalde let byfornyelse, skal være nede på nul. Det får man ikke til at fungere, og jeg tror lige så godt man kan erkende først som sidst, at skal vi sætte gang i den lette byfornyelse, så gør vi det ikke uden en gulerod.

Den gulerod – for nu at blive i grønthandler-sproget – behøver ikke at være så stor som ved den egentlige byfornyelse. Dermed vil den også på lang sigt være besparende, for hvis vi ikke får den lette byfornyelse til at fungere, vil de boliger, vi taler om, senere være egentlig byfornylsesmodne, og så koster det langt mere; og så har vi i øvrigt haft dårligere boliger i den tid, der vil være gået. Nu har vi den store ledige kapacitet i byggebranchen. Det er nu, at vi har mulighed for at sætte ind, og det er nu, vi bør gøre det.

Det gælder for øvrigt også den egentlige byfornyelse, og dér må jeg også korrigerer De Konservatives ordfører. Socialdemokratiet har overhovedet ikke på noget tidspunkt – heller ikke i de boligpolitiske forhandlinger – afvist at forenkle. Jeg ved ikke, hvorfor forenklingsbestræbelserne på et tidspunkt blev lagt til side, men jeg vil i hvert fald fralægge mig ansvaret for det. Vi mener, at byfornylsesloven kan forenkles, og vi mener også, at vi bør forenkle den hurtigst muligt. Den kan blive et mere smidigt værktøj for kommunerne at anvende, og hvis vi får den lette byfornyelse til at fungere, har kommunerne to gode værktøjer i kassen, eller mindst to, og det vil fremme initiativerne og lysten til at gå i gang rundt i kommunerne.

Jeg tror i øvrigt, at der er nogle andre problemer i forbindelse med den egentlige byfornyelse, som vi må se på. Nu ved jeg godt, at regeringen i hvert fald foreløbig har lagt den finansieringsomlægning til side, som man talte om tidligere, og som ville påføre kommunerne øgede byrder. Lad os håbe, at den så er gemt væk i lang tid, men kommunerne er mere og mere bekymret for den garantistillelse, de skal komme med, og det påvirker også lysten til at gå i gang i kommunerne.

Derfor må jeg beklage, at vi i liberaliseringsens hellige navn for en 3-4 år siden også åbnede op for, at man kan låne i friværdierne i udlejningsejendomme til ting, der ikke har noget med udlejningsejendommen at gøre. Jeg tror, at den liberalisering kan komme til at spænde ben for byfornylsesinitiativer, forstået på den måde at hvis der er for mange lån i forvejen, skal kommunens garantistillelse være desto større, for at man kan komme ind. Jeg tror ikke, at det var nogen fornuftig handling, vi lavede dengang. Socialdemokratiet stillede et ændringsforslag for at afværge det, men det blev altså forkastet, og det tror jeg at vi kommer til at fortryde mange gange. Det nytter jo ikke noget, at vi herinde laver regler, hvis ikke kommunerne tør gå i gang med det.

Så var der en enkelt ordfører – jeg tror, det var Kristeligt Folkepartis – der mente, at der var kvote nok til ældreboliger. Nu er der ingen kvoter, men problemet er jo, at også dér har kommunerne svært ved at finansiere. Derfor foreslår vi såmænd bare – og det er der ingen statsfinansielle konsekvenser i – at kommunerne skal have lov til at lånefinansiere hele deres grundkapital, altså de 13 pct. af omkostningerne, de skal stille med. Det er det hele, og det tror jeg ville sætte gang i flere ældreboligbyggerier. Dem er der også behov for, og der er et stigende behov.

Jeg er også glad for tilslutningen til, at der kan gøres noget for de hjemløse. Lad os diskutere, om det kan gøres i de eksisterende boliger eller vi skal bygge nyt. Det er vi klar til at drøfte.

Hvad angår statens bygninger, må jeg kvitte for bemærkningen om, at behovet er til stede; så må vi nærmere undersøge, om de afsatte midler er tilstrækkelige. Vi skal jo være opmærksom på, at det, det drejer sig om nu, er at bruge den ledige kapacitet, vi har i byggesektoren nu, mens den er ledig og intakt, og ikke vente en 2-3 år, hvor vi forhåbentlig har en anden situation på markedet og i byggesektoren.

Men alt i alt tak for tilslutningen. Jeg håber, at vi i løbet af kort tid kan få nogle af disse ting sat i værk.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning